

Отже, виникнення неологізмів – це неминучий процес розвитку мови, в якому відображаються новітні тенденції в житті суспільства. Отже, ретельне дослідження цього семантичного явища заслуговує на особливу увагу при вивченні мови. Можна констатувати, що подальше дослідження неологізмів, шляхів їх адаптації і зв'язки з різними галузями діяльності людини буде доцільним та необхідним.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Андрусак І. В. Англійські неологізми кінця ХХ століття як складова мовної картини світу: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Ужгород, 2003. 268 с.
2. Заботкина В. И. Новая лексика современного английского языка: учебное пособие для институтов и факультетов иностранных языков. Москва : Высшая школа, 1989. 126 с.
3. Зацний Ю. А. Іншомовні запозичення як засоби поповнення інноваційного словникового фонду сучасної англійської мови: монографія. Запоріжжя «Запорізький національний університет», 2000. 379 с.
4. Ткачик О. В. Англійські евфемістичні неологізми в публіцистичному стилі та їх переклад українською. Вісник НТУУ «КПІ». Філологія. Педагогіка : збірник наукових праць. 2014. Вип. 3. С. 52–59.
5. Шутова М. О. Неологізми в сучасній англійській мові. Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. Філологія, педагогіка, психологія. 2010. Вип. 21. С. 79–85.

**Паламарчук Х. Р**

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)  
*Науковий керівник – канд. пед. наук, викладач Нацюк М. Б.*

## ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ДІАЛОГІЧНОМУ МОВЛЕННІ

Навчання англійської мови потребує використання на заняттях різноманітних прийомів і методів з метою зацікавити учнів, оптимізувати навчальний процес та зробити його найбільш ефективним. Діалогічне мовлення, або розмова – взаємодія між кількома людьми, які доносять інформацію один до одного [3]. У формуванні компетентності в діалогічному мовленні використовують саме інтерактивні методи навчання.

Інтерактивними методами є ті, які допомагають учням отримувати нові знання шляхом активної взаємодії та спільної діяльності один з одним, як у маленьких групах так і всередині класного колективу [1, с. 9]. Інтерактивне навчання сприяє формуванню критичного мислення, формуванню навичок та вмій співпраці та спілкування. В процесі «діалогового навчання» учні мають можливість не лише ділитися знаннями, але і рефлексувати з приводу того, що вони знають і вміють [2, с. 7].

До інтерактивних методів можна віднести такі як: круглий стіл, метод проектів, «мозковий штурм», рольові ігри, евристичні бесіди, дискусії та інші. [1, с. 11].

Метод проектів – метод інтерактивного навчання, який залучає учнів до навчання та підвищує їх мотивацію. Цей метод дозволяє демонструвати свої знання у різноманітних завданнях, ділитися досвідом та колективно знаходити вирішення тієї чи іншої проблеми [3].

Рольова гра – метод який стимулює учнів практикуватися у спілкуванні, при цьому поміщаючи їх у різні ситуативні контексти, розвиває уяву та критичне мислення учнів, заставляє учнів взаємодіяти між собою. Рольова гра може розвиватися як за певним сценарієм, так і спонтанно, що дає фантазії учнів більше можливостей на побудову власної історії [4].

Мозковий штурм – метод, який передбачає колективне обговорення певної проблеми. Цей метод спонукає учнів вільно висловлювати свої ідеї щодо заданої теми. Після того як кожен висунув свої пропозиції, клас колективно аналізує всі варіанти і приходять до спільного вирішення проблеми [2, с. 26].

Отже, формування компетентності в діалогічному мовленні неможливе без використання інтерактивних методів, але завдання вчителя полягає у їх правильному підборі та використанні. Інтерактивні методи навчання розвивають не лише діалогічне мовлення, але і критичне мислення учнів, вчить їх взаємодії між собою.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Коломієць Н. А. Дидактичні засади застосування інтерактивних методів навчання молодших школярів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук / Коломієць Наталія Андріївна – Київ, 2009. – 212 с.
2. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання / О. Пометун, Л. Пироженко. – К. : А.С.К., 2005. – С. 192.
3. Rohmahwati P. Project-based Learning to Raise Students' Speaking Ability: Its' Effect and Implementation (a Mix Method Research in Speaking II Subject at Stain Ponorogo) [Електронний ресурс] / Pryla Rohmahwati. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.neliti.com/publications/144829/project-based-learning-to-raise-students-speaking-ability-its-effect-and-impleme>.
4. Lilis Suryani. THE EFFECTIVENESS OF ROLE PLAY IN TEACHING SPEAKING [Електронний ресурс] / Lilis Suryani // ELTIN journal. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://ejournal.stkipsiliwangi.ac.id/index.php/eltin/article/view/127>.

**Панчук І. С.**

група 45Бд-Фанг (Житомирський державний  
університет імені Івана Франка)

*Науковий керівник – к.ф.н., старший викладач Ієвітіс І. В.*

## ЛЕКСИЧНІ ОДИНИЦІ НА ПОЗНАЧЕННЯ ГАДЖЕТІВ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

**Ключові слова:** гаджети, неологізм, дослідження, класифікація, групування, позначення, лексичні одиниці.

**Актуальність.** Найважливішою ознакою існування мови є її безперервний розвиток, який виражається в появі нових слів – неологізмів. Процес пізнання світу, поява нових понять, зміни в суспільному житті, прогрес науки й техніки відбуваються безперервно, що вимагає від мови забезпечення її носіїв необхідною кількістю нових лексичних одиниць. Щорічно в англійській мові з'являється велика кількість нових слів, що вимагає від дослідників не тільки фіксування, а й аналізування нових мовних одиниць. Питання про появу нових слів у системі мови, принципи їх творення, класифікації та функціонування завжди привертала увагу мовознавців.

Найбільших успіхів у розробці теоретичних і методичних питань неології досягли французькі лексикологи, зокрема М. Cohen, А. Darmsteter, L. Deroy, В. Gardin, Р. Gilbert, L. Guilbert. Успішно розробляли науку про неологізми також лінгвісти з Росії, такі як – В. Заботкіна, Н. Котелова, Є. Левашов, В.Сергеєв та ін. Практичними лексикографічними проблемами неологізмів займалися також англійські й американські лінгвісти: J. Algeo, R. Baayen, G. Cannon, С. Cutler, W. Lee, J. Simpson та ін. Різні аспекти сленгу досліджували вітчизняні та зарубіжні мовознавці: І. Арнольд, А. Барреге, І. Гальперін,, Т. Захарченко, Н. Mencken, E. Partridge, Т. Соловійова, С. Флекснер, В. Фріман, В. Хомяков та багато інших.